

gen, skal jo lægge vægt på, om lønmodtageren løfter sit bevis, og det gør det jo ekstra besværligt, når man suspenderer den beskyttelse, der i forvejen måtte være, for her skal man jo tolke i overensstemmelse med loven. Det gør det endnu mere besværligt, at det er en bevisførelse, som skal bygge på noget, som to kan have aftalt helt uafhængigt af hinanden. Der er hverken ret eller en pligt til, at tillidsmanden kan være med.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg kunne da godt tænke mig at høre, om hr. Jan Petersen kunne forestille sig, at når der ikke er nogen eksempler, der umiddelbart kan trækkes frem, på, at folk gerne vil på deltid, men er forhindret i det af overenskomsten, kunne det være sådan, at når fru Hansen beder om at komme på deltid, at hun med det samme orienteres om, jamen ved du hvad, kære fru Hansen, det her er simpelt hen ikke muligt i forhold til den overenskomst, vi har, og at hun så med det samme opgiver sagen og siger: Nå, hvad kan jeg så, jeg er igen glemmt af systemet.

Kunne hr. Jan Petersen forestille sig, at det er derfor, at der ikke er nogen sager?

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det er til hr. Jan Petersen, som nævner, at med det her lovforslag vil der være et retskrav på deltid: Det er ikke sådan, jeg læser det. I lovforslaget står der, at man har ret til at aftale deltid. Det er efter min mening ikke det samme. Det kan aldrig blive et krav, men en ret, man har til at aftale deltid. Det er ikke ensbetydende med, at man så kan få det. Hvis der er tale om et retskrav til deltid, så skal man have deltid, og det er ikke det, lovforslaget går ud på.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg takker hr. Jan Petersen for svaret. Det var bare et svar på et spørgsmål, som jeg ikke havde stillet.

Det, jeg spurgte om, var, om ikke det kan bekræftes, at lønmodtageren stadig væk kan anvende reglerne om usaglig opsigelse, henholdsvis de lovgivningsmæssige og de overenskomstmæssige bestemmelser, og dermed også de procedurer, som gælder for at anklage sin arbejdsgiver for at have begået en usaglig afskedigelse, og dermed de bevisbyrderegler, der gælder i

den forbindelse. Det kan lønmodtageren fortsat frit vælge at gøre i en situation, hvor man er blevet sagt op og måske finder, at det er sket i forbindelse med, at man har ønsket deltidsansættelse, eller omvendt, at arbejdsgiveren har ønsket, at man går på deltid. De regler kan fortsat anvendes.

Det her er kun et supplement, og derfor nytter det ikke noget at sammenligne bevisbyrdereglerne i det ene og det andet regelsæt. Det afgørende er, at man kan anvende begge regelsæt fortsat. Det er der ingen som helst problemer i.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Der er noget, der tyder på, sagt til hr. Lars Barfoed, at vi skal dyrke de dele lidt detaljeret under udvalgsarbejdet.

Det er sådan, sådan som jeg læser lovforslaget, at dér, hvor der er overenskomstregulering, også i forbindelse med de fyringssager, der kan opstå her, er det lovens tolkning, der gælder, og i loven gøres det nu tydeligt, at bevisbyrden lægges hos lønmodtageren. Det er dér, kernen i vores diskussion er, og det er det, der i og for sig får mig til at sige, at det her er en forringelse af den retsstilling, lønmodtagerne har, når de bliver udsat for den type usaglige opsigelser, for hvis der er uoverensstemmelse mellem aftalen og lovgivningen, så gælder loven.

Jeg har, sagt til hr. Bent Bøgsted, ikke forstået det her lovforslag sådan, og jeg håber heller ikke, at jeg har udtrykt det sådan heroppefra, at der er et retskrav på deltid gemt i lovforslaget. Der er kun et retskrav på at aftale det, og dermed kan man jo selvfølgelig sige, at lovforslaget slet ikke lever op til den forventning, der er rejst i en række forsamlingshuse, om, at nu åbner det store børnepolitiske paradys sig, og nu kan man som børnefamilie få lov at tilrettelægge det, lige som man vil. Det er der jo slet ikke tale om. Det er arbejdsgiveren, der afgør det, det er jo ikke den enkelte selv. Det er arbejdsgiveren, der ud fra sin ledelsesret afgør, om der overhovedet skal være denne mulighed for den enkelte. Så det er jo en kritik inden for den præmis, lovforslaget bygger på.

Og så må jeg sige til slut, at hvis det er 4 eller 5 pct. af landets overenskomster, der forhindrer deltid, så er det vel ikke et problem for de 95 pct., og dermed ville der vel dukke nogle problemer op til overfladen, hvis det var.

Jeg tror, vi skal have de eksempler på bordet, der måtte være. Jeg tror ikke, folk er så bange for